

คิดก่อนเขียน

ดาราเขียนพ็อกเก็ตบุ๊กเหมือนเป็นกระแส คล้ายเมื่อหลายปีก่อนที่ใครเป็นดาราไม่ได้แค่เล่นละคร เล่นหนังอย่างเดียว ต้องออกเทปร้องเพลงด้วย เหตุผลหนึ่งที่ดาราหันมาเขียนพ็อกเก็ตบุ๊กกันอาจเป็น เพราะว่าการเขียนหนังสือนั้นเงินที่ได้จากการขายการตีพิมพ์แต่ละครั้งถึงจะไม่ได้มากมาย แต่เงินที่ได้ เรียกว่าอนกินมาเลย เพราะต่อให้อีก ๑๐ ปีข้างหน้า ถ้าหนังสือยังมีการพิมพ์ออกมาขาย ยังไงเสียคนเขียน ก็ได้เงินมาเก็บไว้

พ็อกเก็ตบุ๊กของดาราที่เขียนออกมาส่วนใหญ่ ถ้าไม่ใช่แฉชีวิตตัวเอง ก็แฉคนอื่น ซึ่งหนังสือแฉที่วุ่นวายขายดีนักแล เพราะคนอ่านก็อยากรู้ เรื่องราวชีวิตของดาราคคนนั้น หรืออยากรู้อะไรที่ดาราที่เขียนนะ เอาดาราคคน นั้นมาแฉ มาเมาท์ให้ได้อ่านกันอย่างไรบ้าง หรือดาราบางคนใจบุญ ตั้งใจ เขียนหนังสือมาเพื่อเงินที่ได้จากการขายก็เอาไปบริจาคให้การกุศล ก็ไม่รู้ว่า แฉครั้งแรกที่พิมพ์หรือเปล่า ส่วนหากพิมพ์ครั้งต่อ ๆ ไปก็ไม่เกี่ยวกับการกุศล แล้ว (อุ๊บส์)

ส่วนใหญ่เนื้อหาที่เขียนกันก็จะเป็นการเล่าอัตชีวประวัติของตัวเองเสีย มากกว่า เล่ากันตั้งแต่วัยเยาว์ เส้นทางการมาเป็นดารา พอเป็นดาราแล้วเจอกับอะไร ซึ่งไม่เคยที่จะหนีพ้นเรื่องแบบนั้นสักเท่าไร อ่าน ๆ ไปก็ไม่ต่างกัน

ถ้าจะถามหาสาระความรู้จากหนังสือเหล่านี้คืออะไร คิด ๆ แล้วเป็น คำตอบที่ตอบยาก เพราะสาระแทบไม่มี แต่มีดีอย่างคือ “ความเพลิดเพลิน บันเทิงใจ” ก็ดาราเขียนนี่คะ จะเอาอะไรมาหนักหนา ดาราคือคนสร้างความ บันเทิง เขียนหนังสือก็ต้องบันเทิงด้วย จริงไหม

อีกตัวอย่างที่ขาดไม่ได้เลยคือ ภาพที่มีไว้ประกอบพ็อกเก็ตบุ๊ก ยิ่งถ้าเป็นดาราสาว ๆ แล้วละก็ ใ้อ โห! เซ็กซี่ไม่หยอก อวดตรงนั้นนิด เปิดให้เห็นตรงนั้นหน่อย บางเล่มมีแต่ภาพ เนื้อหานิดเดียว แถมตัวหนังสือ ที่ใช้ก็ตัวโต ๆ ช่วยทำให้ดูเนื้อหาเยอะแยะ แฮ่...เรียกว่าแทบไม่ต้องทำอะไรมากมาย

เขียนได้เขียนไป ใช่ว่าสักแต่จะเขียนอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึงคนอ่านที่อุตสาหะตั้งใจควักตังค์ซื้อ มาอ่านแล้วไม่ได้อะไร เดียวเขาจะว่าได้ว่าอาศัยความเป็นดารามีชื่อเสียงมาทำหนังสือขายก็เพียงแค่ว่าเงินจากการขายเท่านั้น เพราะเนื้อหาที่เขียนลงในหนังสือ มันสามารถบอกได้ว่าคนที่เขียนมีความรู้แค่ไหน!!!

ตัดตอนและดัดแปลงจาก: หนังสือพิมพ์บางกอกทูเดย์ ฉบับวันที่ ๒๑ ส.ค. ๒๕๕๐ หน้า ๓๐.